

Roma Netepkeun Eta Titingalian — Nomer Dalapan

Pondasi Keusik: Panolakan kana Kaleresan Nubuat dina Adventisme Laodikea

Jeff Pippenger
2024-08-18

Dina artikel pamungkas urang ngadugikeun kecap-kecap Yesus di handap ieu.

Sing ati nabi-nabi palsu, anu datang ka maraneh maké papakéan domba, padahal di jerona maranéhna ajag-ajag galak. Maraneh bakal nyaho maranéhna tina buahna. Naha aya jelema ngala buah anggur tina rungkun cucuk, atawa buah ara tina rungkun thistle? Kitu deui, unggal tangkal anu hade ngahasilkeun buah anu hade; ari tangkal anu goréng ngahasilkeun buah anu goréng. Tangkal anu hade moal bisa ngahasilkeun buah anu goréng, kitu deui tangkal anu goréng moal bisa ngahasilkeun buah anu hade. Unggal tangkal anu henteu ngahasilkeun buah anu hade bakal ditegor, tuluy dialungkeun kana seuneu. Ku sabab kitu, tina buahna maraneh bakal nyaho maranéhna. Henteu unggal jelema anu ngucap ka Kami, ‘Gusti, Gusti,’ bakal asup kana Karajaan Sawarga, ngan anu ngalakonan pangersa Rama Kami anu aya di sawarga. Loba anu bakal ngucap ka Kami dina poe eta, ‘Gusti, Gusti, naha kami henteu ngaramal dina nami-Mu? Jeung dina nami-Mu ngusir roh-roh jahat? Jeung dina nami-Mu ngalakukeun loba pagawean anu ajaib?’ Jeung harita Kami bakal nganyatakeun ka maranéhna, ‘Kami henteu kungsi nyaho ka maraneh; nyingkirlah ti Kami, maraneh anu ngalakonan kajahatan.’ Ku sabab eta, sing saha bae anu ngadenge ieu pangandika Kami, sarta ngalakonanana, ku Kami bakal disaruaan jeung jelema wijaksana, anu ngadegkeun imahna dina batu cadas: Jeung hujan turun, caah datang, angin ngagelebug, sarta ngagebrus ka eta imah; tapi eta imah henteu rubuh, sabab diadegkeunana dina batu cadas. Jeung unggal jelema anu ngadenge ieu pangandika Kami, tapi henteu ngalakonanana, bakal disaruaan jeung jelema bodo, anu ngadegkeun imahna dina keusik: Jeung hujan turun, caah datang, angin ngagelebug, sarta ngagebrus ka eta imah; tuluy eta imah rubuh; sarta kacida gedena karagragna. Mateus 7:15–27.

Pangbarontakan taun 1863 nandaan mimiti Adventisme Poé Katujuh Laodikea ngawangun hiji pondasi palsu di luhur keusik. Keusik ngalambangkeun prinsip pluralisme anu sipatna satanis, sabalikna ti Batu Karang bebeneran anu mutlak. Bebeneran anu mutlak diteguhkeun ku dua saksi, sarta bebeneran-bebeneran anu dilambangkeun dina dua bagan suci Habakkuk, anu ku Adventisme beuki lila beuki disisihkeun, asalna tina Alkitab sarta dipastikeun ku Roh Nubuat. Eta bebeneran-bebeneran téh mutlak.

“Musuh keur ngupayakeun ngalieurkeun pikiran dulur-dulur lalaki jeung awewe urang tina pagawean nyiapkeun hiji umat sangkan bisa nangtung dina poé-poe pamungkas ieu. Kecap-kecap licikna dirancang pikeun mawa pikiran ngajauhan tina bahaya-bahaya jeung kawajiban-kawajiban dina mangsa ieu. Maranéhna nganggap enteng cahaya anu ku Kristus dibawa ti sawarga pikeun dipasihkeun ka Yohanes keur umat-Na. Maranéhna ngajarkeun yén

kajadian-kajadian anu ayeuna geus aya di hareupeun urang teh henteu cukup penting pikeun meunang perhatian husus. Maranéhna ngajadikeun teu aya pangaruhna bebeneran anu asalna ti sawarga, sarta ngarampas umat Allah tina pangalaman maranéhna baheula, tuluy méré gantina hiji ilmu palsu. 'Kieu timbalan PANGERAN: Maraneh kudu nangtung di jalan-jalan, tuluy tingali, sarta tanyakeun jalan-jalan anu baheula, di mana ayana jalan anu hade, tuluy leumpang dina eta.' [Jeremiah 6:16.]”

“Ulah aya saurang ogé anu ngupayakeun ngaruntuhkeun dasar-dasar iman urang,—dasar-dasar anu geus diteundeun ti mimiti karya urang, ku panalungtikan kana Firman kalayan pinuh ku doa jeung ku wahyu. Dina dasar-dasar ieu urang geus ngawangun salila leuwih ti lima puluh taun. Jalma-jalma bisa waé ngira yén maranéhna geus manggihan jalan anyar, yén maranéhna bisa nunda dasar anu leuwih kuat batan anu geus diteundeun; tapi ieu téh hiji panipuan anu gedé. ‘Sabab taya saurang ogé anu bisa nunda dasar lian ti dasar anu geus diteundeun.’ [1 Korinta 3:11.] Baheula, loba anu geus nyobaan ngawangun hiji iman anyar, ngadegkeun asas-asas anyar; tapi sabaraha lilana wangunan maranéhna téh nangtung? Teu lila tuluy rubuh; sabab éta henteu diadegkeun di luhur Batu Karang.” Testimonies, jilid 8, 296–297.

Nalika tanggal 11 Séptémber 2001 sumping, hujan Roh Suci ogé turun.

“Hujan panungtungan baris turun ka umat Allah. Hiji malaikat anu kawasa baris turun ti sawarga, sarta sakuliah bumi baris dicaangan ku kamulyaan-Na.” Review and Herald, 21 April 1891.

Nalika gedong-gedong badag Kota New York diruntuhkeun ku hiji sentuhan ti Allah, hujan panungtung mimiti ngaririncik. Nalika 11 Séptémber 2001 sumping, panto-panto caah tina prinsip-prinsip kapausan dileupaskeun.

"Dina mangsa kajahatan keur marajalela ieu, gereja-gereja Protestan anu geus nolak hiji 'Kieu timbalan PANGERAN,' bakal nepi kana kaayaan anu anéh. Maranéhna bakal robah jadi sarua jeung dunya. Dina pisahna maranéhna ti Allah, maranéhna bakal narékahan sangkan kabohongan jeung kamurtadan ti Allah dijadikeun hukum nagara. Maranéhna bakal mangaruhan para pamingpin nagri supaya nyieun undang-undang pikeun mulangkeun deui kakawasaan anu geus leungit tina jalma dosa, anu linggih di Bait Allah, bari némbongkeun dirina yén manéhna téh Allah. Prinsip-prinsip Katolik Roma bakal dicandak kana panangtayungan nagara. Protes tina bebeneran Alkitab moal deui ditarima ku jalma-jalma anu henteu ngajadikeun hukum Allah jadi patokan hirup maranéhna." Review and Herald, 21 Désémber 1897.

Undang-undang Patriot nandaanan mimiti dijagana prinsip-prinsip Katolik Roma, anu sacara bertahap ngarah ka hukum Minggu anu baris geura sumping. Dina tanggal 11 Séptémber 2001, opat angin anu ngalambangkeun Islam tina cilaka katilu mimiti niup.

“Malaikat-malaikat keur nahan opat angin, anu digambarkeun minangka kuda ngamuk anu nyiar rék ngabelesat leupas sarta ngagerudug ngaliwatan sakuliah beungeut bumi, mawa karuksakan jeung pati dina jalan nu diliwatanana.

“Naha urang rek saré dina pisan gigirna dunya anu langgeng? Naha urang rek luntur, tiis, jeung paéh? Aduh, muga-muga di gereja-gereja urang aya Roh jeung napas Allah anu dihembuskeun ka umat-Na, sangkan maranéhna nangtung dina suku maranéhna sarta hirup. Urang kudu ningali yén jalanna sempit, jeung gapurana sesek. Tapi waktu urang ngaliwatan gapura anu sesek éta, kalembaranana taya watesna.” Manuscript Releases, volume 20, 217.

Hujan, angin, jeung caah datang dina 11 Séptémber 2001, sarta garéja Advent Poé Katujuh Laodikia diuji saperti urang Yahudi diuji dina waktu baptisan Kristus, sarta saperti kaum Protestan diuji mimiti tanggal 11 Agustus 1840. Ti titik éta nepi ka ramalan pambrontakan tanggal 18 Juli 2020, imah Advent Poé Katujuh Laodikia beuki lila beuki rubuh, sakumaha pastina Bait Allah urang Yahudi geus dinyatakeun taringgal saméméh salib, sarta sakumaha kaum Protestan ngalih kana Protestantisme murtad dina kuciwa anu kahiji tanggal 19 April 1844.

Gerakan Laodikea tina malaikat katilu tuluy asup kana prosés pangujian ahirna, sarta saperti dina pangujian anu dimimitian dina 11 Séptémber 2001, para parawan dipanggil pikeun mulang deui ka jalan-jalan heubeul, nya éta bebeneran-bebeneran dasar lain ngan ukur tina gerakan Millerite tina malaikat kahiji jeung kadua, tapi ogé bebeneran-bebeneran dasar tina gerakan malaikat katilu.

Lambang panolakan kana eta bebeneran-bebeneran dasar dina kontéks kasasatan anu kuat téh nyaéta pesen anu dicatet ku Paulus dina Surat Kadua ka Tesalonika. Eta pesen dilambangkeun ku “nu sapopoé” dina kitab Daniel, sabab dina éta petikan tina Tesalonika William Miller nepi ka ngarti yén “nu sapopoé” dina kitab Daniel ngagambarkeun Roma kapidur.

Aya sababaraha buku anu geus ditulis anu ngabahas harti “the daily” dina kitab Daniel. Kalolobaanana salah, sanajan lamun anjeun hoyong nalungtik hiji makalah ti saurang teolog Advent anu ngajelaskeunana kalayan leres, anjeun tiasa néangan The Mystery of the Daily, ku John W. Peters. Dina tulisan ieu, kuring henteu maksud ngabahas unsur éta tina “the daily.” Aya ogé buku-buku séjén anu ngaguar sajarah ngeunaan “saha, naon, jeung kunaon” nepi ka pamadegan palsu ngeunaan “the daily” ahirna diteguhkeun dina Adventisme Poé Katujuh Laodikea.

Harti kecap Ibrani anu ditarjamahkeun minangka “anu sapopoe”, jeung sajarah pambrontakan ngalawan bebeneran dasar ngeunaan “anu sapopoe” anu mimiti lumangsung sacara nyata dina taun 1901, geus sababaraha kali dipedar dina Tabel-tabel Habakuk jeung ogé dina tulisan-tulisan panganyarna ngeunaan kitab Daniel.

Kuring boga maksud ngajaga puseur pamadegan ngeunaan “the daily” dina ieu artikel kana ciri-ciri nu buat anu patali jeung lambang Roma anu ditampik. Saha baé anu sajatina narima kawibawaan tulisan-tulisan Ellen White, ngan saukur perlu maca ieu di handap sangkan nyaho naon pamahaman anu leres ngeunaan “the daily.”

“Tuluy kuring ningali ngeunaan ‘Daily,’ yén kecap ‘kurban’ téh ditambahan ku hikmat manusa, sarta éta henteu kaasup kana naskah; jeung yén Gusti masihan pamadegan anu leres ngeunaan éta ka jalma-jalma anu ngaluarkeun pekik jam panghukuman. Nalika aya kasatuan, saméméh taun 1844, ampir sakabéh jalma ngahiji dina pamadegan anu leres ngeunaan ‘Daily;’ tapi saprak 1844, dina kaayaan kacau, pamadegan-pamadegan séjén geus dianut, sarta poek

jeung kabingungan geus nuturkeun.” Review and Herald, 1 Nopémber 1850.

Nolak pamahaman William Miller ngeunaan “the daily” hartina sakaligus nolak kawibawaan tulisan-tulisan Ellen White, sabab manéhna ningali “yén PANGERAN maparin pamadegan anu bener ngeunaan éta ka jalma-jalma anu ngembarkeun seruan jam pangadilan.” Manéhna ogé dipintonkeun yén pamadegan-pamadegan séjén ngeunaan “the daily” ngahasilkeun “poék jeung kabingungan,” anu lain sipat Kristus. Miller ngakuan “the daily” minangka Roma kapir nalika manéhna nalungtik 2 Tesalonika.

“Kuring nuluykeun maca, jeung teu manggihan perkara séjén anu di jerona éta [the daily] kapanggih, iwal dina Daniel. Tuluy kuring [kalawan pitulung hiji konkordansi] nyokot kecap-kecap anu nangtung patalina jeung éta, ‘take away;’ anjeunna bakal nyabut the daily; ‘ti mangsa the daily bakal dicabut,’ jst. Kuring nuluykeun maca, sarta nyangka moal manggihan cahaya naon-naon kana éta téks; ahirna kuring nepi ka 2 Tesalonika 2:7, 8. ‘For the mystery of iniquity doth already work; only he who now letteth will let, until he be taken out of the way, and then shall that wicked be revealed,’ jst. Jeung nalika kuring geus nepi ka éta téks, aduh, kacida écés jeung mulya éta bebeneran katingalina! Aya éta! Éta téh the daily! Nya ayeuna, naon hartina ku Paulus ngeunaan ‘he who now letteth,’ atawa nu ngahalangan? Ku ‘the man of sin,’ jeung ‘the wicked,’ anu dimaksud téh Kapapaan. Nya, naon anu ngahalangan sangkan Kapapaan henteu kabuka? Tangtu, éta téh Paganisme; nya, ku kituna, ‘the daily’ kudu hartina Paganisme.’—William Miller, Second Advent Manual, kaca 66.” Advent Review and Sabbath Herald, 6 Januari 1853.

Tungtungna, Adventisme Laodikea nyingkirkeun pamahaman anu bener anu geus dipasihkeun ka Miller jeung ka jalma-jalma anu ngaguar seruan jam pangadilan, demi narima pamadegan Protestanisme nu murtad anu salah, yén “the daily” ngawakilan palayanan Kristus di Bait Suci sawarga. Pamahaman éta matak pikaseurieun dina loba widang, tapi lain ngan saukur salah; éta ngaku yén hiji lambang satan téh mangrupikeun lambang Kristus.

“Ku kituna, sanajan naga téh, utamana, ngawakilan Sétan, dina harti kadua, éta mangrupikeun lambang Roma kapir.” The Great Controversy, 439.

Miller ngaidentifikasi “the daily” minangka Roma kapir, nyaéta naga, tapi Adventisme Laodikea nyokot pamadegan ti Protestanisme nu geus murag yén éta ngawakilan palayanan Kristus di Bait Suci sawarga. Panolakan kana identifikasi Miller ngeunaan “the daily” minangka Roma kapir ngawakilan panolakan kana hiji bebeneran anu dilambangkeun dina dua bagan suci anu mangrupa panggenapan Habakuk pasal dua. Ku sabab kitu, éta téh panolakan kana hiji bebeneran dasar, sakumaha halna panolakan kana tujuh kali dina Imamat dua puluh genep.

Nolak bebeneran yén “the daily” ngalambangkeun Roma kapir sarua jeung nolak pondasi Adventisme jeung kakawasaan Roh Nubuat. Ngenalkeun hiji lambang Iblis minangka lambang Kristus sajajar jeung ngenalkeun pagawean Kristus minangka pagawean Iblis.

“Dina nolak Kristus, bangsa Yahudi parantos ngalakukeun dosa anu teu aya hampurana; jeung ku nolak uleman rahmat, urang ogé tiasa ngalakukeun kasalahan anu sarua. Urang ngahina Pangeran kahirupan, sarta nempatkeun Anjeunna kana kaéra di payuneun sinagoga Iblis jeung

di payuneun jagat sawarga, nalika urang nolak ngadéngékeun utusan-utusan-Na anu dipapancenana, sarta sabalikna ngadéngékeun agén-agén Iblis, anu rék narik jiwa ngajauhan ti Kristus. Salami jalma ngalakukeun ieu, manéhna moal manggihan harepan atawa hampura, sarta ahirna manéhna bakal kaleungitan sagala kahayang pikeun didamikeun jeung Allah.” *The Desire of Ages*, 324.

Nalika Adventisme Laodikea nolak pamahaman dasar ngeunaan “the daily” jeung tujuh mangsa, maranéhna lain baé nolak otoritas Roh Nubuat jeung dasar-dasar, tapi ogé nolak pagawéan William Miller, anu parantos dipingpin kana pamahaman-pamahamanna ku malaikat Jibril jeung malaikat-malaikat séjén.

“Allah ngutus malaikat-Na pikeun ngagerakkeun hate saurang patani anu tacan percanten kana Kitab Suci, sangkan nuyun anjeunna neangan nubuat-nubuat. Malaikat-malaikat Allah sababaraha kali nganjang ka jalma pilihan éta, pikeun nungtun pikiranna jeung muka kana pangartina nubuat-nubuat anu salawasna poék pikeun umat Allah. Mimiti runtuyan bebeneran dipasrahkeun ka anjeunna, sarta anjeunna dituntun terus pikeun neangan mata ranté demi mata ranté, nepi ka anjeunna nenjo kalayan héran jeung kagum kana Firman Allah. Anjeunna ningali di dinya hiji runtuyan bebeneran anu sampurna. Eta Firman, anu ku anjeunna kungsi dianggap lain hasil ilham, ayeuna kabuka di hareupeun paningalna dina kaéndahan jeung kamulyaanana. Anjeunna ningali yén hiji bagian Kitab Suci ngajelaskeun bagian anu séjén, jeung lamun hiji petikan katutup pikeun pangartina, anjeunna manggihan dina bagian séjén tina Firman éta hal anu ngajelaskeunana. Anjeunna ngahargaan Firman suci Allah kalayan kabungahan sarta kalayan hormat jeung rasa sukur anu pangjerona.” *Early Writings*, 230.

“malaikat-Na” nyaéta hiji ungkara anu nandakeun malaikat Jibril.

“Kecap-kecap malaikat éta, ‘Kami Jibril, anu nangtung di payuneun Allah,’ nétélakeun yén anjeunna nyepeng kalungguhan anu kacida mulya di pakarangan-pakarangan sawarga. Nalika anjeunna sumping mawa hiji amanat ka Daniel, anjeunna ngandika, ‘Jeung euweuh saurang ogé anu nyekel pageuh babarengan jeung kuring dina perkara-perkara ieu, iwal ti Mikail [Kristus], Pangeran aranjeun.’ Daniel 10:21. Ngeunaan Jibril, Jurusalamet nyarios dina Wahyu, yén ‘Anjeunna ngutus sarta nganyatakeunana ku malaikat-Na ka hamba-Na, Yohanes.’ Wahyu 1:1.” *The Desire of Ages*, 99.

Ngaidentifikasikeun hiji lambang satanis minangka lambang Kristus téh lain ngan saukur saajar jeung dosa anu teu aya pangampura, tapi dosa anu teu aya pangampura éta ogé patalina jeung panolakan ka para utusan anu dikirim ku Kristus. Ku kituna, “the daily” jadi lambang dosa anu teu aya pangampura, sarta nalika kaharti yén “the chosen one,” William Miller, dipingpin kana pamahaman anu leres ngeunaan éta bebeneran, tuluy sanggeus éta bebeneran ditolak, hal éta nyocog langsung kana Second Thessalonians, nyaéta petikan Kitab Suci pisan tempat Miller manggihan éta pamanggihanna. Nolak éta bebeneran téh mangrupikeun bukti yén maranéhna henteu nyaah ka bebeneran, sarta pangrebelan éta ngahasilkeun dicabutna Roh Suci jeung diserahkeunana roh najisna Iblis, anu ku Paulus diidentifikasikeun minangka strong delusion.

Sakumaha “para perampok bangsamu”, anu “ngadegkeun titingalian”, “kurban sapopoé” téh mangrupa lambang Roma kapir. Dina kontéks Tesalonika Kadua, Paulus ngajarkeun yén

panolakan kana amanat dina pasal dua téh mangrupa bukti yén jalma-jalma anu ngalakukeun kitu henteu nyaah ka bebeneran. Ku sabab maranéhna henteu nyaah ka bebeneran anu dilambangkeun dina éta pasal, maranéhna narima kasasab anu pohara kuat.

Sakumna nabi keur nyarita ngeunaan poé-poé panungtungan, sarta petikan-petikan nu diilhamkeun saméméhna dina ieu tulisan netelakeun yén kasasaran anu pohara kuat datang ka jalma-jalma anu henteu nyaah ka bebeneran salila pencuran Roh Suci. Hiji golongan keur narima minyak, sedengkeun golongan nu séjén keur narima kasasaran anu pohara kuat.

Roh Suci dicurahkeun salila sajarah nalika Roh Suci keur dicabut ti jalma-jalma anu nolak kana nambahanana pangaweruh anu dibuka salila dua mangsa pangujian dina waktu pameteran ti 11 Séptémber 2001 nepi ka hukum Minggu anu baris geura datang. Ngulang hiji petikan saméméhna:

“Nilik ka poé-poé panungtung, kakawasaan anu taya watesna anu sarua nyatakeun, ngeunaan jalma-jalma anu ‘teu narima kanyaah ka bebeneran, sangkan maranéhna bisa disalametkeun,’ ‘Ku sabab ieu Allah bakal ngutus ka maranéhna kasasab anu kacida kuatna, nepi ka maranéhna percaya kana kabohongan: supaya maranéhna kabéh dihukum, nyaéta anu henteu percaya kana bebeneran, tapi resep kana kajahatan.’ Sabab maranéhna nampik pangajaran tina Firman-Na, Allah narik Roh-Na, sarta ngantep maranéhna kana tipu daya anu dipikanyaah ku maranéhna.” Early Writings, 46.

Galur demi galur, Daniel ngajarkeun yén dina poé-poé pamungkas, anu disebut garong ti umat anjeun, (lambang Roma) nya éta anu ngadegkeun paningal éta. Garong-garong éta ogé dipidangkeun minangka “anu sapopoé.” Suléman ngajarkeun yén dina poé-poé pamungkas, jalma-jalma anu henteu boga paningal éta bakal binasa, nya éta jadi taranjang. Dijadikeun taranjang téh hartina jadi urang Laodikia, jeung urang Laodikia téh parawan bodo.

“Kaayaan Garéja anu dilambangkeun ku para parawan bodo, ogé disebut minangka kaayaan Laodikea.” Review and Herald, 19 Agustus 1890.

Janten parawan bodo nalika amanat Ceurik Tengah Peuting sumping, nya éta nembongkeun naon anu ku Yohanes kacatet dina Wahyu pasal genep welas minangka, “éra tina taranjang maneh.” Panginet Yohanes dina bala kagenep aya patalina jeung pakumpulan tilu rupa, nyaéta naga, sato galak, jeung nabi palsu, anu, ti saprak taun 1989, keur dina prosés mingpin dunya ka Armagedon.

Pesen Paulus dina 2 Tesalonika lain saukur ngeunaan Roma kapir anu ku Daniel dilambangkeun minangka “kurban sapopoe,” tapi éta pasal nekenkeun hubungan antara Roma kapir jeung Roma kapausan. Roma kapir nahan (ngahalangan) manusa dosa supaya teu naék kana tahta bumi dina taun 538. Sanggeus Roma kapir disingkirkeun, mangka “rasiah kajahatan,” “anu durhaka éta” anu nyaéta paus Roma, dinyatakeun. Dina éta pasal Paulus keur nandaan hiji hubungan nubuat anu husus antara Roma kapir jeung Roma kapausan. Nolak pangajaran éta pasal sarua jeung nolak bebeneran sarta narima kasasab anu kuat.

Ulah aya saurang ogé anu nipu ka maranéh ku cara naon baé; sabab éta poé moal datang, iwal lamun geus datang heula murtad, sarta geus dinyatakeun éta jelema dosa, anak kabinasaan; anu ngalawan jeung ngagungkeun dirina saluhureun sagala anu disebut Allah, atawa anu disembah;

nepi ka manéhna, saolah-olah jadi Allah, linggih di Bait Allah, bari némbongkeun dirina yén manéhna téh Allah. Naha maranéh henteu émut, yén nalika kuring masih kénéh jeung maranéh, kuring geus nyaritakeun ieu perkara ka maranéh? Jeung ayeuna maranéh geus nyaho naon anu nahan, supaya manéhna dinyatakeun dina waktuna. Sabab rusiah kajahatan téh geus nyampak digawé; ngan anu ayeuna nahan éta bakal terus nahan nepi ka manéhna dipiceun ti tengah jalan. Jeung saterusna éta nu jahat bakal dinyatakeun, anu ku Gusti bakal dibasmi ku napas sungut-Na, sarta bakal dibinasakeun ku kamulyaan kadatangan-Na: nya éta manéhna, anu kadatanganna nurutkeun pagawéan Iblis kalawan sakabéh kakawasaan jeung tanda-tanda jeung mujijat-mujijat palsu, sarta kalawan sagala tipu daya kateuadilan dina jalma-jalma anu keur binasa; lantaran maranéhna henteu narima kanyaah kana bebeneran, supaya maranéhna bisa disalametkeun. Jeung ku sabab éta Allah bakal ngutus ka maranéhna kasasab anu kacida kuatna, supaya maranéhna percaya kana kabohongan: supaya maranéhna kabéh dihukum, nyaéta anu henteu percaya kana bebeneran, tapi meunang kasenangan dina kateuadilan. 2 Tesalonika 2:3–12.

Naha jalma-jalma dina poé-poé panungtungan ieu “dikutuk?” Naha maranéhna dikirimkeun “kasasaran anu kuat?” Naha maranéhna “binasa” sahingga nganyatakeun kaéra tina taranjangna? Ieu petikan nétélakeun yén éta téh lantaran maranéhna henteu nyaah ka bebeneran, jeung bebeneran anu ditepikeun dina éta pasal nuduhkeun yén Roma kapir, karajaan kaopat dina nubuat Alkitab, bakal nyegah Roma kapausan, karajaan kalima dina nubuat Alkitab, tina naék kana tahta nepi ka kakapiran dipiceun.

Hubungan antara Roma kafir jeung Roma papal anu diidentifikasi dina éta pasal, ku Yohanes ogé diidentifikasi ku hubungan antara garéja Pergamos jeung garéja Tiatira. Pergamos sajajar jeung Roma kafir, jeung Tiatira nyaéta Roma papal. Paulus jeung Yohanes nyadiakeun dua saksi ngeunaan hubungan dua kakawasaan éta, sakumaha ogé kitab Daniel.

Dina kitab Daniel, patalina antara Roma kapir jeung Roma kapausan remen dipedar. Dina Daniel dua, éta digambarkeun ku campuran beusi jeung leutak. Dina Daniel tujuh, boh Roma kapir boh Roma kapausan téh karajaan-karajaan anu “béda,” jeung sanajan Daniel dua ngagambarkeun dua kakawasaan éta minangka hiji campuran, pasal tujuh nétélakeun yén kakawasaan kapausan medal tina karajaan Roma kapir anu boga sapuluh tanduk. Dina Daniel dalapan, tanduk leutik dina ayat salapan nepi ka dua belas téh nyaéta Roma dina dua faséna. Ayat salapan jeungABELAS nembongkeun tanduk leutik dina wangun gramatikal maskulin, ku kituna ngidentifikasi Roma kapir, sedengkeun ayat sapuluh jeung dua belas nembongkeun tanduk leutik dina wangun gramatikal feminin, ku kituna ngidentifikasi Roma kapausan.

Dina Daniel pasal dalapan, ayat tilu welas, Rum pagan jeung Rum kapapaan digambarkeun minangka dua kakawasaan anu nyababkeun karuksakan. Rum pagan téh “anu sapopoé,” nyaéta kakawasaan anu nyababkeun karuksakan, sedengkeun Rum kapapaan téh palanggaran anu nyababkeun karuksakan. Dina pasalABELAS, ayat tilu puluh hiji, kakawasaan anu nyababkeun karuksakan “anu sapopoé” tina Rum pagan nempatkeun kakawasaan kajirian anu nyababkeun karuksakan, nyaéta kakawasaan kapapaan. Dina pasal dua welas, ayatABELAS, kakawasaan anu nyababkeun karuksakan “anu sapopoé” tina Rum pagan dicabut supaya kakawasaan kajirian anu

nyababkeun karuksakan tina kapapaan bisa ditegakkan.

Hubungan antara dua kakawasaan pangruksak Roma téh mangrupa téma utama dina kitab Daniel jeung Wahyu, sarta éta hubungan téh anu ku Paulus diidentifikasi minangka bebeneran anu kudu dipikacinta lamun hiji jalma rék nyingkahan kasasaran anu pohara kuat anu dihasilkeun ku percaya kana hiji bohong. Allah henteu kungsi ngulang-ngulang kalawan mubadir, jeung unggal gambaran ngeunaan hubungan Roma kahirupan jeung Roma kapausan méré kasaksian hususna sorangan ngeunaan perkara éta; tapi nampik lambang Roma dina poé-pocé pamungkas, hartina nampik hujan panungtungan sarta narima kasasaran anu pohara kuat minangka gagantina. Éta hartina salamina bakal diidentifikasi minangka urang Laodikea anu taranjang.

Para sajarahawan Adventis Laodikia, sanajan henteu némbongkeun panghormat suci kana kalungguhan jeung padamelan William Miller, maranéhna ngaku yén pangartina ngeunaan hubungan antara Roma pagan jeung Roma kapapaan mangrupikeun struktur nubuat anu ku anjeunna dijadikeun dasar pikeun ngawangun “sadayana” panerapan nubuatna. Jibril jeung para malaikat séjén mingpin Miller sangkan ngartos hubungan antara Roma pagan jeung Roma kapapaan, tapi dina pamahaman sajarahna, anjeunna henteu ningali Roma minangka hiji éntitas rangkep tilu anu diwangun ku naga, sato galak, jeung nabi palsu.

Dina jamanna, Amérika Sarikat can acan ngamimitian peranna salaku nabi palsu, sabab kaum Protestan di Amérika Sarikat kakara jadi putri-putri Roma dina taun 1844, sedengkeun karya dasar Miller geus ditempatkeun dina bagan 1843 anu diterbitkeun dina bulan Méi 1842.

Dina taun 1989 genep ayat panungtung tina Daniel pasal sabelas dibuka segelna, sarta utusan pikeun mangsa éta ngakuan yén aya tilu kakawasaan anu kagiatan nubuatna ngalangkung dina ayat opat puluh nepi ka opat puluh lima tina pasal sabelas. Raja kidul dina ayat opat puluh nyaéta kakawasaan naga, raja kalér nyaéta kakawasaan kapausan anu dina awal ayat éta, dina taun 1798, parantos dipaparin tatu maotna ku leungeun kakawasaan naga Perancis Napoléon. Dina ayat éta kakawasaan kapausan mimiti ngalaksanakeun pagawéan nyageurkeun tatu maotna. Dina taun 1989 raja kalér males ka kakawasaan naga Uni Soviét, anu harita parantos jadi raja kidul. Nalika sato galak Katolik ngabales ka Uni Soviét, manéhna datang kalawan tentara wakil ti Amérika Sarikat, nabi palsu tina Wahyu pasal genep belas. Raja naga ti kidul, raja sato galak ti kalér, jeung nabi palsu tina kareta, pasukan tunggang kuda, jeung kapal-kapal, sadayana digambarkeun dina ayat opat puluh, sarta garis nubuat éta mungkas dina ayat opat puluh lima, nalika kakawasaan kapausan “ngahontal tungtungna kalayan taya saurang ogé anu nulungan anjeunna.”

Armageddon, dina Wahyu genep welas, nyaéta hiji wewengkon géografis simbolis anu nandaan pambarontakan umat manusa anu miheulaan datangna deui Kristus. Armageddon téh hiji lambang; kecap éta kabentuk tina dua kecap, “Har” nu hartina gunung, jeung “Megiddo,” anu nyaéta lebak Yésréel. Kanyataan yén Yohanes ngahijikeun hiji gunung jeung Megiddo, padahal Megiddo téh hiji lebak, méré béja ka nu ngulik nubuat yén Armageddon téh hiji lambang anu ngandung rujukan géografis, sabab teu aya gunung di lebak Yésréel.

Lebak Yésréel perenahna di antara tilu sagara (Laut Tengah, Laut Galiléa, jeung Laut Paéh) sarta Yerusalem. Tempatna kawilang puseur di Israél kalér, kalayan tilu hamparan cai éta jeung

Yerusalem ayana ngurilingan éta ti rupa-rupa jurusan. Ayat opat puluh lima tina Daniel sabelas nya éta tempat raja kalér ngahontal tungtungna kalayan taya saurang ogé anu nulungan, sarta ayat éta nangtukeun tungtung géografisna aya di antara sagara-sagara jeung gunung suci anu mulya, nya éta Yerusalem. Ayat opat puluh tina Daniel sabelas ngenalkeun tilu kakawasaan anu jadi poko dina pamulihan tatu paéh tina kakawasaan kapapaan sarta tungtung ahirna.

Frasa kahiji dina ayat-ayat éta nandakeun waktu ahir dina taun 1798, nalika kakawasaan kapapaan nampi tatu paéhna, jeung ayat ka opat puluh lima nandakeun tatu paéhna anu langgeng. Sajarah nubuat antara maot anu kahiji jeung anu pamungkas tina kakawasaan kapapaan nandakeun pemberontakan umat manusa nalika maranéhna mulangkeun kaunggulan kakawasaan kapapaan, nalika tatu paéhna diubaran saméméh musnahna ahir kakawasaan kapapaan. Genep ayat éta nyangking tandatangan bebeneran, sabab awal jeung ahirna duanana mangrupa maotna kakawasaan kapapaan, sedengkeun ayat-ayat tengahna mangrupa pemberontakan umat manusa nalika tatu paéh anu kahiji diubaran.

Miller dipaparin cahya ti para malaikat sawarga ngeunaan hubungan antara Roma kapidir jeung Roma kapapaan. Konci pikeun pamahaman Miller kana pola nubuatan, anu ku anjeunna dipaké pikeun sakabéh panerapan nubuatanana, nyaéta “anu sapopoe” dina Surat Kadua ka urang Tesalonika. “Anu sapopoe” dina éta pasal nyaéta Roma kapidir, anu netepkeun tetenjoan anu ku William Miller kaharti; sabab Roma, “jalma-jalma nu ngarampok ti bangsamu” dina ayat opat welas pasal sabelas, nya éta anu netepkeun éta tetenjoan.

Utusan anu diangkat pikeun ngartos kana nambahanana pangaweruh dina taun 1989 saterusna ngartos kana sipat tilu rupa Roma. Miller téh utusan malaikat kahiji jeung kadua, sarta anjeunna ngartos kana manifestasi kahiji jeung kadua Roma pikeun netepkeun paningal anu dipidangkeunana ka dunya. Utusan malaikat katilu saterusna ngartos kana sakabéh tilu manifestasi Roma sangkan netepkeun paningal anu dipaparinkeun ka anjeunna pikeun diwawarkeun ka dunya.

Wujud kahiji Roma nyaéta Roma kapidir. Tina Roma kapidir mucunghul Roma kapausan, nyaéta wujud nu kadua. Tina dua wujud anu kahiji timbul Roma modéren, nyaéta pakumpulan tilu rupa antara naga, sato galak, jeung nabi palsu.

Urang baris neruskeun runtuyan pasualan ngeunaan “the daily” dina sajarah Advent dina artikel salajengna.

“Anjeunna anu ningali nepi ka jero handapeun beungeut, anu maca hate sakabéh manusa, nyarios ngeunaan jalma-jalma anu geus nampi cahaya anu gedé: ‘Maranéhna henteu katarajang ku kasedihan jeung katakjuban lantaran kaayaan moral jeung rohani maranéhna.’ Enya, maranéhna geus milih jalan-jalan maranéhna sorangan, jeung jiwa maranéhna resep kana kajijikeun maranéhna. Kuring ogé bakal milih kasasaran maranéhna, sarta bakal ngadatangkeun kasieun maranéhna ka maranéhna; sabab waktu Kuring nyaur, teu aya nu ngawalon; waktu Kuring nyarios, maranéhna henteu ngadéngé: tapi maranéhna ngalakukeun kajahatan di payuneun panon Kami, sarta milih anu henteu dipikaresep ku Kami.’ ‘Allah bakal ngutus ka maranéhna kasasaran anu kuat, supaya maranéhna percaya kana bohong,’ lantaran maranéhna henteu narima kanyaah kana bebeneran, supaya maranéhna bisa disalametkeun,’

‘tapi resep kana katidakadilan.’ Yesaya 66:3, 4; 2 Tesalonika 2:11, 10, 12.

“Guru sawarga naros: ‘Daya panyasab naon deui anu leuwih kuat tibatan pura-pura yén aranjeun keur ngadegkeun dina dasar anu bener sarta yén Allah narima pagawéan aranjeun, padahal saenyana aranjeun keur ngalaksanakeun loba hal nurutkeun kawijakan dunya sarta keur ngalakukeun dosa ka PANGERAN? Aduh, ieu téh hiji panyasaban anu gedé, hiji kasasab anu matak kabita, anu ngawasaan pikiran nalika jalma-jalma anu baheula kungsi nyaho kana bebeneran, salah nyangka yén wangun kasalehan téh sarua jeung sumanget jeung kakawasaanana; nalika maranéhna nganggap yén dirina beunghar, geus nambahan harta banda, sarta henteu kakurangan nanaon, padahal saenyana maranéhna kakurangan kana sagala hal.’”

“Allah henteu robah ka arah para abdi-Na anu satia, anu ngajaga papakéanna tetep taya kokotor. Tapi loba anu nyarekan, ‘Damai jeung kasalametan,’ padahal karuksakan dadakan keur datang ka maranéhna. Lamun teu aya tobat anu tuntas, lamun jalma-jalma henteu ngarendahkeun hate maranéhna ku pangakuan dosa sarta narima kayaktén sakumaha ayana dina Yesus, maranéhna moal kungsi asup ka sawarga. Lamun engké panyucian lumangsung di antawis jajaran urang, urang moal deui cicing anteng, ngagungkeun diri yén urang beunghar sarta beuki loba banda, teu kakurangan nanaon.

“Saha anu bisa kalawan sajati nyebut: ‘Emas urang geus diuji dina seuneu; pakean urang henteu kacemar ku dunya’? Kuring ningali Pangajar urang nunjuk kana pakean anu disebut-sebut minangka kabeneran. Nalika eta dicabut ku Mantenna, kanyataan najis anu nyumput di handapeunna jadi kabuka. Tuluy Mantenna ngandika ka kuring: ‘Naha maneh teu bisa ningali kumaha maranehna kalawan pura-pura geus nutupan najisna jeung burukna watakna? “Kumaha kota anu satia geus jadi awewe lacur!” Imah Rama Kami geus dijieun imah padagangan, tempat anu ti dinya ayana Ilahi jeung kamulyaan-Na geus undur! Ku sabab ieu aya kalemahan, jeung kakawasaan teu aya.’” Testimonies, jilid 8, 249, 250.